

Veľká noc

Mgr. Peter Mozola je evanjelický kňaz a pracovník s mládežou. V roku 1996 založil Evanjelické univerzitné pastoračné centrum (UPC) v Bratislave – Mlynskej doline, dnes je jeho riaditeľom. Peter Mozola bol viacero rokov aj podpredseda Spoločenstva evanjelickej mládeže (SEM) na Slovensku. Jeho manželka Dagmar Mozolová je moderátorkou a redaktorkou RTVS. Majú tri deti. Položili sme mu pár otázok v súvislosti s poslanstvom Veľkej noci.

Pracujete s mladými ľuďmi, neustále ste konfrontovaní s modernými až avantgardnými názormi na život a spoločnosť. Je v nich priestor pre kresťanstvo?

Určite áno. Veď každý človek túži po tom, aby sa v živote našiel, aby bol šťastný a spokojný, aby sa jeho život vydaril. Náš život je ako cesta labyrintom – nevieme, čo je za ďalšou stenou či zákrutou, čo nás stretne o pár dní, mesiacov, rokov, či rozhodnutie, ktoré urobím dnes, budem vnímať ako správne aj o dvadsať rokov a čo by sa bolo stalo, keby sme sa rozhodli ináč. Preto potrebujeme vzlietnuť, získať nadhľad. Sú to práve mladí ľudia, ktorí rozhodujú o zásadných veciach vo svojich životoch, ako sú štúdium, zamestnanie, životný partner, miesto na život. Je veľmi dôležité dovidieť za zákrutu a dokázať odhadnúť dôsledky dnešných rozhodnutí. A preto je tu Boh. Stvoril každého z nás a najlepšie nás pozná, je nad labyrintom a keď chceme, môžeme sa ho opýtať, ktorá cesta v danej fáze života by bola pre nás tá najlepšia. Rozhodnutie, či sa ňou vydáme, je na nás.

Aká je podľa vás dnešná mladá generácia?

Zvykne sa dnes hovoriť o stratenej generácii. Je zložitá definovať tento pojem v skratke. Určite je veľký rozdiel medzi regiónmi v rámci Slovenska. Ja vnímam stratu hodnôt, stratu vnútornej motivácie, určitú povrchnosť vnímania okolia. Veľký dôraz sa kladie na individuálne schopnosti bez prepojenia s celkom v širšom slova zmysle. Je tu zdanlivo veľa možností, ktoré môže mladý človek využiť, ale prinášajú presýtenosť. Akoby bolo všetko na dosah a pritom sa nevieme dostať k podstate a hĺbke. Mám tiež pocit, že máme málo ľudí, ktorých by sme im mohli ponúknuť ako vzory, ktorí už prešli cestou pred nimi a zostali pritom charakterní, čestní, verní svojim hodnotám, žijú usporiadaný a naozaj spokojný život a dokázali by povedať – pozrite, tak takto sa váš život môže vydať. Je ich síce málo, ale sú. Mladá generácia totiž hľadá najmä autentickosť a dokáže rozlíšiť, či niekto to, čo hovorí, aj žije, alebo sú to len slová.

Čím sa líši kresťanstvo od iných náboženstiev?

Ľudia nemusia ísť niekam nahor k Bohu. Boh prišiel k nim. Žil tu, na tejto zemi, narodil sa ako dieťa, dýchal náš vzduch, mal naše potreby a problémy, dokázal, že je možné žiť v láske, odpustení, a to tým, že za svoje hodnoty umrel. V kresťanstve sa neuvažuje o pravde ako filozofickej definícii, o živote ako o snahe, nájdení toho najvyššieho „levelu“, ktorý môže človek pre seba získať, a tak sa dostať do vyššieho spirituálneho porozumenia. Jediná hodnota v kresťanstve je to, čo urobíme pre druhých. Ako sa dokážeme skloniť. Všetko sa spája a stretáva v osobe Ježiša Krista. Bez vzťahu lásky

nie je možné Mu porozumieť a spoznať ho. Vzťah lásky, to je to, o čo tu ide. K ľuďom aj k Bohu. **Hovoríme si, že Slovensko je kresťanská krajina. O čom je podľa vás skutočné kresťanstvo?** Vedieť zapáliť sviečku, to ešte neznamená udržať oheň. Vedieť pohľadiť, to ešte neznamená milovať. Vedieť sa modliť, to ešte neznamená veriť v Boha. Myslím si, že ľudia, ktorí sa nehlásia ku kresťanstvu, vedia úplne presne odhaliť toto divadlo. Je tu veľký zápas, či dokážeme byť úprimní, transparentní. pretože tam kdesi hlboko, až na dne ľudských možností stojíme pred otázkou, či dokážeme dať šancu Bohu. A tento pravdivý zápas v našom vnútri je to skutočné...

Priblížte nám pár vetami posolstvo Veľkej noci.

Ako mladý človek som zápasil s vedomím svojej hodnoty a vysporiadania sa s pocitom viny vo svojom živote. Sú to bremená, ktoré nám naložili naši rodičia a iní ľudia, pretože aj na nich tieto záťaže naložili ich rodičia a druhí ľudia. Sú to kamene, ktoré nevieme odpustiť. Nosíme ich pri pohľade na druhých ľudí a cez ne vidíme aj seba. Posolstvo veľkej noci je o nádeji a poznaní, že tieto ťažké bremená už nemusíme vláčiť na chrbte celý život, ale môžeme sa vystrieť a kráčať priamo ako ľudia, ktorí majú svoju hodnotu.

V rámci UPC MOSTY robíte mnoho podujatí pre mládež. Na ktoré z nich by ste pozvali mladých ľudí z Bratislavy?

Od začiatku fungovania vnímame myšlienku vytvorenia „miesta pre Teba a teba“. Most, kde sa stretne človek s Bohom. Domov. Každý mesiac je programovo špecifický. Robíme pravidelné kluby, prednášky, poradenstvo, campy a pod. Nedávno sme mali prednášku bývalej pornoherečky a mladého muža, ktorý bol práve od pornografie závislý. Toto je jedna z tém, ktorá v dnešnej dobe určite rezonuje, ale najmä sme s ľuďmi radi. Každý, kto príde, je u nás vítaný.

Pripravila Henrieta Hrubá

Kontakt: [Ing. Gabriela Mikulčíková](#)

Vytvorené / Posledná aktualizácia: 29.3.2014 / 29.3.2014